

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 3469/06
29.11.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Danice Bogdanović, predsednika veća, Vere Pešić i Gordane Džakula, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Srbije Radojkom Marinković, zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, protiv tužene Vojne pošte 1084 Beograd, radi poništaja rešenja Up-2 br. 237-2/2006 od 13.06.2006. godine, u pravnoj stvari naknade za neiskorišćeni godišnji odmor, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 29.11.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Vojne pošte 1084 Beograd Up-2 br. 237-2/2006 od 13.06.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je žalba tužioca izjavljena protiv zaključka Vojne pošte 1092 Kragujevac Up-1 broj 181-8/2005 od 03.05.2006. godine, a kojim je odbačen njegov zahtev za priznavanje prava na naknadu za neiskorišćeni godišnji odmor za 2004. godinu, zbog formalnih nedostataka koji sprečavaju postupanje po podnetom zahtevu.

Podnetom tužbom tužilac osporava zakonitost rešenja tuženog organa navodeći da smatra da je povređen zakon na njegovu štetu kada je u konačnom odbačen zahtev za isplatu naknade za neiskorišćeni godišnji odmor za 2004. godinu, zbog formalnih nedostataka. Naime, traženu dokumentaciju na zahtev prvostepenog organa nije bio u mogućnosti da dostavi, jer su upravo u to vreme ponovno bili kolektivni godišnji odmori i bilo je odsutno službeno lice koje je trebalo da potpiše traženu dokumentaciju, a o čemu je blagovremeno obavestio nadležni prvostepeni organ. Posebno ističe da smatra da u svemu ispunjava uslove za priznavanje prava na traženu naknadu, obzirom da se u tom periodu nalazio na bolovanju zbog preloma ruke na redovnom času fizičkog vaspitanja na sportskom terenu ___. Predlaže da Vrhovni sud Srbije uvaži tužbu i poništi osporeno rešenje.

Tuženi organ je u datom odgovoru na tužbu ostao u svemu pri razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja i predložio da Vrhovni sud Srbije tužbu odbije, kao neosnovanu.

Nakon ocene navoda tužbe, odgovora na tužbu, te celokupnih spisa ove upravno-pravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao da je tužba osnovana.

Prema stanju u spisima predmeta i obrazloženju osporenog rešenja zahtev tužioca za priznavanje prava na naknadu za neiskorišćeni godišnji odmor za 2004. godinu podnet 15.07.2005. godine odbačen je zbog formalnih nedostataka koje sprečavaju postupanje po tom podnesku, jer tužilac u ostavljenom roku nije otklonio uočene nedostatke po zahtevima prvostepenog organa od 27.07.2005. godine, 20.09.2005. godine, te 10.11.2005. godine, a kojima je traženo da dostavi potvrdu Vojne pošte 2977-1 Beograd i potvrdu Vojne pošte 1092 Kragujevac, da nije iskoristio godišnji odmor za 2004. godinu, te da se izjasni da li je i kada tražio da iskoristi godišnji odmor za 2004. godinu, da li postoji pisani dokaz o tome, pa ako postoji da li poseduje taj dokaz ili se on nalazi kod nekog drugog lica, pri čemu je upozoren da će njegov zahtev biti odbačen, u skladu sa odredbom čl. 58. st. 2. Zakona o opštem upravnom postupku, ukoliko u ostavljenom roku ne postupi po traženju prvostepenog organa. Odlučujući u postupku po žalbi protiv navedenog zaključka prvostepenog organa od 03.05.2006. godine, tuženi organ je osporenim rešenjem odbio žalbu tužioca, navodeći da iz spisa predmeta i ožalbenog zaključka nije jasno kakve formalne nedostatke ima zahtev tužioca, ali je nesporno da nije u određenom roku podneo tražene dokaze za koje je prvostepeni organ smatrao da predstavljaju odlučne činjenice u postupku rešavanja upravne stvari, pa je u skladu sa odredbom čl. 58. st. 2. Zakona, jasno da je u prvostepenom postupku bilo nedostataka, ali da nisu imali uticaja na drugačije rešenje pravne stvari, te je shodno iznetom našao da pobijanim zaključkom nije povređen zakon na štetu tužioca, zbog čega je osporenim rešenjem odbio žalbu, kao neosnovanu.

Odredbom čl. 58. st. 1. Zakona o opštem upravnom postupku ("Sl. list SRJ" br. 33/97 i 31/01), propisano je ako podnesak sadrži neki formalni nedostatak koji sprečava postupanje po podnesku, ili ako je nerazumljiv ili nepotpun, organ koji je primio takav podnesak učiniće sve što treba da se nedostaci otklone i odrediće podnosiocu rok u kome je dužan da to učini, dok je odredbom st. 2. istog člana propisano da ako podnositelj otkloni nedostatke u određenom roku smatraće se da je podnesak bio od početka uredan, a ako ne otkloni nedostatke u određenom roku, pa se usled toga ne može postupati po podnesku, organ će zaključkom odbaciti takav podnesak.

Ocenjujući zakonitost osporenog rešenja, Vrhovni sud Srbije nalazi da je tim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca ijer je u postupku koji je prethodio njezinom donošenju učinjena povreda pravila postupanja propisana

odredbom čl. 58. Zakona o opštem upravnom postupku, a koja je prema nalaženju suda od bitnog uticaja na pravilnost i zakonitost odlučivanja u ovoj upravno-pravnoj stvari. Naime iz spisa predmeta i obrazloženja osporenog rešenja vidi se da je prvostepeni organ od tužioca tražio otklanjanje formalnih nedostataka podnetog zahteva, pozivajući ga da u ostavljenom roku dostavi tražene dokaze da u 2004. godini zbog potreba službe nije bio u mogućnosti da iskoristi pripadajući godišnji odmor za 2004. godinu, za koji je tražio naknadu. Kod ovakvog stanja ove upravno-pravne stvari prvostepeni organ nije mogao da odbaci podnesak tužioca, kao neuredan, jer, prema pravnom shvatanju Vrhovnog suda Srbije, a shodno citiranoj odredbi čl. 58. Zakona o opštem upravnom postupku, ako stranka nije u naknadno određenom roku podnела dokaze, organ ne može zbog toga odbaciti zahtev kao da nije podnesen, nego je dužan da nastavi postupak i da u skladu sa pravilima postupka i prema materijalnom propisu reši upravnu stvar, koja je predmet postupka. Kako tuženi organ osporenim rešenjem nije otklonio povrede pravila postupanja učinjene u postupku pred prvostepenim organom i sam je osporenim rešenjem povredio pravila postupka od uticaja na zakonitost rešavanja ove upravno-pravne stvari.

Sa iznetih razloga, Vrhovni sud Srbije je, na osnovu čl. 41. st. 2. u vezi čl. 38. st. 2. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. list SRJ" br. 46/96), odlučio kao u dispozitivu ove presude. U ponovnom postupku tuženi organ dužan je otkloniti učinjene povrede pravila postupanja na koje mu je ukazano ovom presudom, te o izjavljenoj žalbi doneti novo, na zakonu zasnovano rešenje, pridržavajući se pravnog shvatanja i primedaba suda u pogledu postupka iznetih u presudi, koje su za njega obavezne u smislu čl. 61. Zakona o upravnim sporovima.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 29.11.2007. godine, U. 3469/06

Zapisničar Predsednik veća – sudija

Radojka Marinković, s.r. Danica Bogdanović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

SK